

ชื่อพื้นเมือง	เล็บมือนาง
ชื่อสามัญ	Rangoon creeper, Drunken Sailor
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Quisqualis indica</i> L.
ชื่อวงศ์	COMBRETACEAE
ชื่ออื่น	จะมั่ง จ้ามั่ง มะจิมั่ง ไท้หม่อง อะดอเน็ง
ลักษณะทั่วไป	ไม้เถา กิ่งมีหนาม เลื้อยพันไปตามต้นไม้หรือพื้นดิน เถามีเปลือกเมืออ่อนสีเขียว แก่สีเทา เรียบ ขนาดเถาแล้วแต่อายุ อาจยาวถึง 15 เมตร
ใบ	ใบเดี่ยวออกตรงข้าม รูปรีหรือรูปรีแกมรูปขอบขนาน กว้าง 2.5-9 เซนติเมตร ยาว 5-18 เซนติเมตร ปลายแหลมเป็นติ่ง โคนใบค่อนข้างกลม เนื้อใบบาง เรียบ หลังใบสีเข้มกว่าท้องใบ ขอบใบเรียบ ใบบิดเล็กน้อย
ดอก	ดอกช่อขนาดใหญ่ออกตามซอกใบหรือปลายกิ่ง กลีบรองกลีบดอก โคนเชื่อมกันเป็นหลอด ยาวประมาณ 7.5 เซนติเมตร ปลายแยกเป็น 5 แฉกสั้น รูปสามเหลี่ยม กลีบดอก 5 กลีบ ชั้นเดียวหรือมากกว่าเรียงซ้อนกัน รูปขอบขนาน ยาว 1-1.4 เซนติเมตร ปลายกลีบดอกมน เกสรตัวผู้มี 10 อัน ดอก สีขาว
ผล	ผลแข็ง รูปรี กว้างประมาณ 1.5 เซนติเมตร ยาวประมาณ 3.5 เซนติเมตร มีสันตามยาว 5 สัน จำนวนเมล็ดมี 1 เมล็ด
การขยายพันธุ์	ใช้เมล็ดหรือปักชำกิ่ง
การกระจายพันธุ์	พบทุกภาคในประเทศไทย ยกเว้นภาคใต้

ประโยชน์

การใช้ประโยชน์ด้านสมุนไพร เมล็ด : รสเบื่อเมา มีสารจำพวก กรดไขมันหลายชนิด และ อัลคาลอยด์ชื่อ trigonelline บดผสมน้ำผึ้งหรือสับทอดใช้รับประทานเด็กครั้งละ 2-3 เมล็ด ผู้ใหญ่ครั้งละ 4-5 เมล็ด ขับพยาธิได้เดือน ถ่ายพิษไข้ ตำแช่น้ำมัน ทาแก้โรคผิวหนัง แผลฝี ต่างๆ ต้ม